

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 12 april 2011 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation (Frankrike)) — DHL Express France SAS, tidigare DHL International SA mot Chronopost SA

(Mål C-235/09) ⁽¹⁾

(Immaterialrätt — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 98.1 — Förbud mot varumärkesintrång som meddelas av en domstol för gemenskapsvarumärken — Geografisk räckvidd — Tvångsåtgärder som ett sådant förbud är förenat med — Verkan i andra medlemsstater än den där den domstol där talan har väckts är belägen)

(2011/C 179/02)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation (Frankrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: DHL Express France SAS, tidigare DHL International SA

Motpart: Chronopost SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation — Tolkning av artikel 98 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3) i förening med artiklarna 1, 14 och 94 i samma förordning — Talan om varumärkesintrång — Geografisk räckvidd av ett förbud som meddelas av en domstol för gemenskapsvarumärken — Möjlighet för en sådan domstol att förena detta förbud med tvångsåtgärder som är tillämpliga i alla medlemsstater i vilka förbudet mot fortsatt varumärkesintrång har rättsverkan

Domslut

1. Artikel 98.1 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 3288/94 av den 22 december 1994, ska tolkas så, att räckvidden av ett förbud mot fortsatt intrång eller fortsatta handlingar som skulle kunna innebära intrång i ett gemenskapsvarumärke som meddelats av en domstol för gemenskapsvarumärken, vars behörighet grundar sig på artiklarna 93.1, 93.2, 93.3 eller 93.4 samt 94.1 i denna förordning, som huvudregel omfattar hela Europeiska unionen.
2. Artikel 98.1 andra meningen i förordning nr 40/94, i dess lydelse enligt rådets förordning nr 3288/94, ska tolkas så, att en tvångsåtgärd — såsom ett vite, som beslutats av en domstol för gemenskapsvarumärken, med tillämpning av nationell rätt, i syfte att säkerställa att dess förbud mot fortsatt intrång eller fortsatta handlingar som skulle kunna innebära intrång efterlevs — har rättsverkan i andra medlemsstater, än den medlemsstat där den domstolen är belägen, vilka omfattas av den geografiska räckvidden av ett sådant förbud, på de villkor som föreskrivs i kapitel III i rådets förordning nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, vilket reglerar erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden. När det i den nationella rätten i någon av dessa andra medlemsstater inte finns några tvångsåtgärder som motsvarar den tvångsåtgärd som nämnda domstol för gemenskapsvarumärken har meddelat, ska den behöriga domstolen i denna medlemsstat se till att syftet med sistnämnda åtgärd uppfylls, genom att tillämpa de relevanta bestämmelser i den nationella rätten som på ett likvärdigt sätt säkerställer efterlevnaden av nämnda förbud.

⁽¹⁾ EUT C 205, 29.8.2009.